

V. Tyskland.

Arbejdsløsheden.

Arbejdsløshedsprocenten for organiserede Arbejdere var i Juli 1920 6, derfra faldt den til ca. 4 ved Aarets Slutning; i Januar og Februar var man oppe paa $4\frac{1}{2}$, men senere er Procenten faldet yderligere og naaede i Juli 1921 $2\frac{1}{2}$. Antallet af understøttede var den 1. August 269,000. Med Undtagelse af Vinterarbejdsløshed i Byggefagene har de største Fagforeninger i Maanederne Januar til Juli haft Procenter under 6, i Juli alle under 4. Arbejdsløsheden for samtlige Arbejdere menes iøvrigt at være noget, dog næppe væsentligt større end for de af Statistiken omfattede. Til de fuldt arbejdsløse kommer endvidere de delvis beskæftigede og de 150,000 à 200,000 ved Nødhjælpsarbejder beskæftigede.

Forsørgelse.

Straks ved Vaabenstildstanden og Revolutionen i November 1918 blev oprettet en Forsorg for Personer paa mindst 14 Aar, der blev erhvervsløse paa Grund af Krigsforholdene.

Senere er Bestemmelserne ændrede en Række Gange, navnlig er Aldersgrænsen sat op til 16 Aar og Sætserne forhøjede.

De gældende Bestemmelser findes i Rigsforordningen om Forsorg for Erhvervsløse af 15. Januar 1920, saaledes som denne er ændret ved Forordning af 6. Maj og 11. August 1920 samt senere Bestemmelser om Ændring af de højeste Understøttelsessatser.

Kommunerne er forpligtede til, hvor der er Trang til det, at oprette en „Forsorg for Erhvervsløse“. „Maalet med denne Forsorg er i hvert enkelt Tilfælde at faa Ende paa Erhvervsløsheden ved Optagelse af Arbejde, kun saavidt dette Maal ikke kan naas, skal der ydes Understøttelse...“. Riget betaler Halvdelen, Staten $\frac{1}{3}$ og Kommunen $\frac{1}{6}$, dog saaledes, at Riget for daarligt stillede Kommuner kan tage en større Del.

Understøttelse gives kun Personer, der er i Trang, og ikke har Ret til Forsørgelse fra andre. En understøttets Kone og Børn faar ikke selvstændig Understøttelse, men Familietillæg.

De Understøttelser, som flere Personer, der lever i fælles Husstand, nyder, maa tilsammen ikke overstige $2\frac{1}{2}$ Gange den Understøttelse, som tilkommer det højestnydende Medlem af Familien. Udlændinge tiltaas der kun Understøttelse, hvis deres Hjemland indrømmer tyske arbejdsløse en tilsvarende Understøttelse. Understøttelsen bortfalder, hvis Arbejderen nægter at antage Arbejde, der anvises ham, selv om det ligger udenfor hans Fag og den By, hvor han bor, naar det maa antages, at det ikke overstiger hans Legemskræfter. Nægtelse af at modtage Arbejde kan kun anses for begrundet, hvis der ikke for Arbejdet bydes den paa Stedet gældende Løn, naar de anviste Opholdsrum i sædelig Henseende maa anses for betænkelige, eller naar det for gifte ved Antagelse af Arbejde udenbys ikke vil være muligt for dem at forsørge deres Familie.

Understøttelsernes Art og Højde er overladt til Kommunerne, der skal dog paa den ene Side sørges for en tilstrækkelig Understøttelse, og paa den anden Side er fastsat Højstebeløb rettende sig efter den understøttedes Alder, Køn og Antal forsørgede samt Stedets Dyrtidsklasse. Mænd over 21 Aar med egen Husholdning faar fra 1. August 8,25—12 M. samt et Tillæg for Hustruen paa 3,50—5 M. og Børnetillæg paa 3,50—4,25 M. Tilsammen maa Tillæggene ikke overstige det dobbelte af Understøttelsen.

Understøttelsen begynder først at løbe en Uge efter Arbejdsløshedens Indtræden og kan kun undtagelsesvis ydes i længere Tid end 26 Uger. Naar der efter dette Tidsrum atter er forløbet 26 Uger, kan den arbejdsløse atter modtage Understøttelse. Det er nylig besluttet, at der skal kunne ydes Understøttelse udover de 26 Uger i alle Tilfælde, hvor det under Hensyn til Forholdene paa Arbejdsmarkedet vilde være en ubillig Haardhed at inddrage Understøttelserne. For Arbejdere, der arbejder med forkortet Arbejdstid og som Følge deraf med forringet Løn, gælder det, at disse — saafremt 60 pCt. (undtagelsesvis 50) af deres ugentlige Fortjeneste ikke naar op til, hvad de vilde have modtaget, hvis de var arbejdsløse — modtager det manglende Beløb i Understøttelse.

I dette Tilfælde stilles ikke Betingelse med Hensyn til Trang.

Kommunerne kan, navnlig for unge arbejdsløse, stille som Betingelse, at de gaar paa almindennende eller faglige Kursus.